

บทอ่านที่ 1

กตว 6:22-27

องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสสั่งโมเสส ให้บอกอาโรนและบรรดาบุตรว่า “ท่านทั้งหลาย จะต้องอวยพรชาวอิสราเอลดังนี้ ท่านจะต้องกล่าวว่า ขอองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอวยพร ท่านและพิทักษ์รักษาท่าน ขอองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสำแดงพระพักตร์แจ่มใสต่อท่านและ โปรตรปรานท่าน ขอองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงผินพระพักตร์มายังท่านและประทานสันติแก่ ท่านด้วยเทอญ”

สมณะจะต้องเรียกขานนามของเราให้ลงมาเหนือชาวอิสราเอลเช่นนี้ แล้วเราจะ อวยพรเขาทั้งหลาย

บทอ่านที่ 2

กท 4:4-7

พี่น้อง เมื่อถึงเวลาที่กำหนดไว้ พระเจ้าทรงส่งพระบุตรของพระองค์ให้มาบังเกิด จากหญิงผู้หนึ่ง เกิดมาอยู่ใต้ธรรมบัญญัติ เพื่อทรงไถ่ผู้ที่อยู่ใต้ธรรมบัญญัติ และทำให้ เราได้เป็นบุตรบุญธรรม ข้อพิสูจน์ว่าท่านทั้งหลายเป็นบุตรก็คือพระเจ้าทรงส่งพระจิตของ พระบุตรลงมาในดวงใจของเรา พระจิตผู้ตรัสด้วยเสียงอันดังว่า “อับบา พ่อเจ้า” ดังนั้น ท่านจึงไม่เป็นทาสอีกต่อไป แต่เป็นบุตร ถ้าเป็นบุตรก็ย่อมเป็นทายาทตามพระประสงค์ ของพระเจ้า

พระวรสาร

ลก 2:16-21

ขณะนั้น คนเลี้ยงแกะจึงรีบไปและพบพระนางมารีย์ โยเซฟ และพระกุมารซึ่ง บรรทมอยู่ในรางหญ้า เมื่อคนเลี้ยงแกะเห็น ก็เล่าเรื่องที่เขาได้อินมาเกี่ยวกับพระกุมาร ทุกคนที่ได้ยินต่างประหลาดใจในเรื่องที่คนเลี้ยงแกะเล่าให้ฟัง ส่วนพระนางมารีย์ทรงเก็บ เรื่องทั้งหมดเหล่านี้ไว้ในพระทัยและยังทรงคำนึงถึงอยู่ คนเลี้ยงแกะกลับไปโดยถวาย พระพรและสรรเสริญพระเจ้าในเรื่องต่าง ๆ ที่พวกเขาได้ยินและได้เห็น ตามที่ทูตสวรรค์ บอกไว้

เมื่อครบกำหนดแปดวัน ถึงเวลาที่พระกุมารจะต้องทรงเข้าสู่หนัศ เขาถวายพระนามพระองค์ว่าเยชู เป็น พระนามที่ทูตสวรรค์ให้ไว้ก่อนที่พระองค์จะทรงปฏิสนธิในพระครรภ์ของพระมารดา

ข้อคิด

ในพระวรสารนักบุญลูกา คนพวกแรกที่ไปนมัสการพระกุมาร คือ คนเลี้ยงแกะ ซึ่งเป็นบุคคลชายขอบ ของสังคม เขากลับไปถวายพระพรพระเจ้าด้วยความสุข เพราะพระเยซูเจ้าทรงเป็นความยินดี เป็น “ของ ขวัญ” ที่ล้ำค่าสำหรับเขา บางทีปีนี้เราอาจเป็น “ของขวัญ” สำหรับใคร ๆ อีกหลายคนได้ โดยเฉพาะ อย่างยิ่ง บุคคลที่นำสงสาร ผู้ยากไร้ในสังคม เพื่อนร่วมงานที่ต้องการความช่วยเหลือ หรือสมาชิกในครอบครัว ที่ต้องการเวลาและโอกาสจากเรา หากเราเรียกพระเจ้าว่า “บิดา” เราคงต้องสำนึกด้วยว่าทุกคนต่างก็เป็น พี่น้องกัน

อังคาร

1

มกราคม

สมโภชพระนางมารีย์
พระชนนีพระเป็นเจ้า

สดด 67:1-2,3-7

วันขึ้นปีใหม่

